

Overzicht van het voorstel van Verordening betreffende de eind-data voor de migratie naar SEPA

Op 16 december publiceerde de Europese Commissie (EC) een "Proposal for a Regulation of the European parliament and of the Council establishing technical requirements for credit transfers and direct debits in euros and amending Regulation (EC) n° 924/2009", hierna de "verordening" genoemd¹.

De essentiële punten van het voorstel van de verordening zijn de volgende:

Toepassingsgebied

Vallen binnen het toepassingsgebied:

- Geografisch: Europese unie en Noorwegen, Liechtenstein, IJsland en Zwitserland;
- Overschrijvingen en domiciliëringen in euro (inclusief Target2 klantenbetalingen);
- "End-to-End" ketting, van betaler tot begunstigde.

Vallen buiten het toepassingsgebied:

- Kaartbetalingen;
- Betalingen voor eigen rekening tussen betalingsdienstaanbieders;
- Intra-betalingsdienstaanbieders betalingen;
- Geldtransfers (money remitters).

Inhoud

- Betaaldienstaanbieders moeten betaalschema's gebruiken die:
 - dezelfde regels toepassen voor nationale en grensoverschrijdende betalingen;
 - de meerderheid van alle actieve betaaldienstaanbieders gebruiken (de facto tolereert men dus enkel betaalschema's die een grote Europese penetratiegraad hebben);
- Betalingssystemen moeten technisch interoperabel zijn door het gebruik van standaarden van internationale/europese standaard-zetters²;
- De verplichting van bereikbaarheid voor de banken ("reachability") wordt uitgebreid naar de overschrijvingen (voor domiciliëringen was dit reeds het geval). De bereikbaarheid die de European Payments Council (EPC) via zelfregulering probeert op te leggen wordt met deze verordening een wettelijke verplichting;
- Ten laatste 1 jaar na de invoetreding van de verordening moeten overschrijvingen uitgevoerd worden onder de technische vereisten van de verordening. De technische vereisten komen nagenoeg volledig overeen met de standaard van de EPC (de SCT of Sepa Credit Transfer);
- Ten laatste 2 jaar na invoetreding van de verordening moeten domiciliëringen uitgevoerd worden onder de technische vereisten van de verordening. Voor de domiciliëringen worden er een aantal vereisten opgelegd die afwijken van de interbancaire EPC standaarden (SDD, Sepa Direct Debit). Zo bijvoorbeeld voorziet de verordening de verplichting voor de bank van de schuldenaar om, op vraag van deze laatste, het vast bedrag te controleren in een domiciliëring in dewelk het terugbetalingsrecht is uitgeschakeld (zoals het B2B en het "vast-bedrag" schema).
- Multilateral Interchange Fees (MIFs) zijn verboden voor nationale en grensoverschrijdende domiciliëringen na 31/10/2012. Voor de zogenaamde "R"-transacties (Reversal, Rejection, Return, Refusal) wordt een uitzondering gemaakt. MIFs zijn toegelaten op voorwaarde dat

¹ Gelijktijdig werd ook een gedetailleerde "impact assessment" gepubliceerd. Door voor een verordening te kiezen is er geen omzetting in Belgische wetgeving nodig.

² Momenteel is de European Payments Council (EPC) het belangrijkste standaardiseringsorgaan in het vlak van betalingen. De EPC standaarden zijn gebaseerd op standaarden ontwikkeld door andere internationale standaardiseringsorganen zoals ISO en SWIFT.

deze de werkelijk gemaakte kosten voor een R-transactie weergeven. De MIF moet ook ontradend werken om fouten te maken³.

- Openheid van bankrekeningen:
 - opdrachtgevers van overschrijvingen mogen niet weigeren over te schrijven op rekeningen bij betaaldienstaanbieders in het buitenland.
 - begunstigden van domiciliëringen mogen niet weigeren om klanten te debiteren die hun rekeningen aanhouden in het buitenland.

-

Uitzonderingsregime:

- Pas 3 jaar na invoeging zal de verordening ook van toepassing zijn op niche-producten. Die zijn gedefinieerd als specifieke categorieën van overschrijvingen en domiciliëringen met volumes van minder dan 10% van het totale volume van overschrijvingen, respectievelijk domiciliëringen in een land⁴. Belangrijk is hier te vermelden dat een specifieke categorie van betalingen (een gecombineerde kaart-domiciliëring betaling) een uitstel van 5 jaar krijgt.

³ MIF is in geval van domiciliëringen een vergoeding die de bank van de schuldeiser betaalt aan de bank van de schuldenaar. In sommige landen zijn MIFs voor R-transacties inderdaad zo hoog, dat ze een aansporing zijn om R-transacties te vermijden. In andere landen is er geen verschil tussen beide.

⁴ In België zien wij geen categorieën overschrijvingen en domiciliëringen die hiervoor in aanmerking komen.